

демъ тука двѣ: — Когато Бугенхагенъ ся завърнѣлъ отъ Даніѣ, той былъ распытанъ за навыцы-тѣ на хора-та въ онѣзи странѣ; и колко распытвачи-тѣ останѣли смаяни когато той имъ казалъ, че Данчани-тѣ имали обичай да пѣжтъ дървено масло, и ядѣтъ лой! Тази новина была странна за книжовници-тѣ; но тѣ скоро познали, че Бугенхагенъ имъ игралъ игръ съ незнаяніе-то имъ Данскый-тъ языкъ (*). Другъ пѣтъ, когато трима-та прѣатели (Лутеръ, Меланктонъ, и Бугенхагенъ) ся събрали на трапезѣ въ домъ-тъ на Камерарія, случило ся на Лутера да попыта, кой измежду трима-та отъ тѣхъ бы могълъ да каже за трапезѣ-тѣ най-краткѣ-тѣ и най-много-съдържателнѣ-тѣ молитвѣ. Лутерова-та молитва была *Dominus Jesus sit potus et esus* — “Господь Исусъ да бѣде наше-то Ястїе и Питїе;” — и тя трѣбва да ся е прїела като и кѣса и внушителна. На другъ языкъ не може да ся изрази тѣй добръ молитва-та, коїкто Бугенхагенъ казалъ, както на негово-то Померанско нарѣчіе: *Dit und Dat, Drocken und Natt, gesegne uns Gad* — “Туй и онуй, сухо и мокро, благо-

*) Германскы-тѣ думы, които былъ употребилъ Бугенхагенъ въ този случай, значали, по Данскы, *пиво и масло*.